

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobkyně: **Obec Vysoká na Labem**, IČ: 00269786
sídlem Vysoká nad Labem 22, 503 31 Vysoká nad Labem

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 10. 2025 č. j. MPO 111217/2025 a č. j. MPO 111225/2025, ve věcech účastenství žalobce v řízení o stavebním záměru „ZEVO OPATOVICE“,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 23. 10. 2025 č. j. MPO 111217/2025 a č. j. MPO 111225/2025 se **zrušují** a věci se **vracejí** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalované je **povinně** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 6 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

A.

1. Žalované rozhodnutím ze dne 23. 10. 2025 č. j. MPO 111217/2015 zamítlo žalobkynino odvolání proti usnesení Dopravního a energetického stavebního úřadu (dále jen „DESÚ“) ze dne 31. 3. 2025 č. j. DESU/211/007931/25, jímž bylo žalobkyni zamítnuto účastenství v řízení o vydání společného povolení stavebního záměru „ZEVO Opatovice“ na pozemcích parc. č. 638/1, 638/6, 638/7, 638/11, 638/12, 638/30, 638/31, 638/37, 638/38, 104/4, 102/6, 102/14, st. 284, st. 288, st. 289, vše v k. ú. Čeperka. Toto rozhodnutí napadala žalobkyně včasnou žalobou zapsanou u zdejšího soudu pod sp. zn. 39 A 14/2015. Žaloba napadla zdejšímu soudu dne 7. 11. 2025 v 10:38:02.
2. Současně žalované rozhodnutím ze dne 23. 10. 2025 č. j. MPO 111225/2025 zamítlo jako nepřípustné odvolání žalobkyně proti společnému povolení DESÚ, jímž byl povolen stavební záměr uvedený v odst. 1 tohoto odůvodnění, a to jako odvolání podané osobou která není účastníkem řízení. Toto rozhodnutí napadala žalobkyně včasnou žalobou zapsanou u zdejšího soudu pod sp. zn. 38 A 16/2015. Žaloba napadla zdejšímu soudu dne 7. 11. 2025 v 11:16:50.
3. Obě žaloby i obě napadená rozhodnutí spolu skutkově souvisejí, jsou postaveny na týchž základech a žalobkyně i žalované uplatňují stejnou argumentaci. Proto byly obě žaloby spojeny usnesením ze dne 27. 11. 2025 č. j. 39 A 14/2025-13 ke společnému projednání a rozhodnutí, a to senátem, jemuž věc napadla jako v pořadí první, tj. senátem 39 A pod sp. zn. 39 A 14/2025.
4. Žaloby obsahují čtyři žalobní body:
 - a) žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí pro nedostatek důvodů,
 - b) žalobkyně namítá nesprávné zjištění skutkového stavu, když stavební záměr překračuje území obce Čeperka,
 - c) žalobkyně namítá, že se jako účastník procesu posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „EIA“) přihlásila do řízení o povolení záměru včas,
 - d) žalobkyně namítá, že nebylo zohledněno její účastenství jako „sousedů“ podle § 94k písm. e) středního stavebního zákona¹⁾.
5. Krajský soud přezkoumal žaloby v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

B.**K žalobnímu bodu a)**

¹⁾ Podepsaný soud rozlišuje:

Starý stavební zákon: zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších změn a doplnění

Střední stavební zákon: zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších změn a doplnění

Nový stavební zákon: zák. č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších změn a doplnění

6. Žalobkyně namítá, že žalované přijalo skutkový závěr, že předmětný stavební záměr se nachází jen na území obce Čeperka, což má plynout z žádosti a jejích podkladů, které jsou součástí spisového materiálu. Z napadených rozhodnutí není podle žalobkybně patrné, o které konkrétní listiny či jejich části či části projektové dokumentace žalované svůj závěr opřelo, jak tyto podklady hodnotilo a proč je považovalo za správné a úplné, a to zejména v kontextu žalobkyniných námitek o přesahu záměru do území obce Opatovice nad Labem.
7. Žalované argumentuje, že při lokalizaci záměru vycházelo ze žádosti o povolení záměru a jejích příloh.
8. Z pohledu žalobního bodu a) nejsou napadená rozhodnutí nepřezkoumatelná.
9. Žalobkyni je totiž zcela zřejmé, proč žalovaná lokalizovala předmětný záměr [ať už správně či nesprávně – to je předmět žalobního bodu b)] jen na území obce Čeperka – protože přílohy žádosti (stavební dokumentace) na jiné území záměr neumísťují. Samotný nesouhlas žalobkyně se závěry žalovaného nezpůsobují nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí, zejména za situace, kdy žalobkyně úvahu žalovaného (ať už správnou či nesprávnou) chápe a argumentuje proti ní žalobním bodem b).
10. Žalobní bod a) proto shledal podepsaný soud nedůvodným.

C.

K žalobnímu bodu b)

11. Žalobkyně namítá, že záměr přesahuje území obce Čeperka, když nejméně potrubním a kabelovým mostem „M“ (SO 09) a nutným náhradním parkovištěm a přístupovou komunikací, které se záměrem esenciálně souvisejí, zasahuje do území obce Opatovice nad Labem.
12. Zde žalované v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě argumentuje, že žalobkyně nebrání práva svá, ale práva obce Opatovice nad Labem.
13. Podle § 94k písm. b) středního stavebního zákona účastníkem společného a stavebního řízení je obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.
14. I pokud by žalobkyniny argumenty našly u zdejšího soudu odezvy, mohly by mít za následek toliko účastenství obce Opatovice nad Labem, na jejímž území se mají stavební objekty uvedené v odst. 11. tohoto odůvodnění nacházet. Ani úspěšnost této žalobkyniny argumentace by nemohla založit účastenství obce Vysoká nad Labem, tj. žalobkyně. Žalobkyně totiž ani netvrdí, že by se jakákoli „rozsalamovaná“ část záměru nacházela právě na jejím území.
15. Podle § 65 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
16. Zde se krajský soud ztotožňuje se závěrem žalovaného, že tímto žalobním bodem nebrání žalobkyně práva svá (neboť ani její argumentace nemůže vést k závěru, že by byla účastníkem řízení), ale práva obce Opatovice nad Labem (neboť jedině účastenství obce Opatovice nad Labem by mohlo být v případě úspěšnosti argumentace žalobkyně založeno).

Shodu s prvopisem potvrzuje

17. Ani žalobní bod b) tedy nebyl shledán důvodným.

D.

K žalobnímu bodu c)

18. Žalobkyně namítá, že se jako účastník procesu posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „EIA“) přihlásila do řízení o povolení záměru včas. Namítá totiž, že informace o zahájení řízení (veřejná vyhláška) nebyla řádně zveřejněna na úřední desce obce Opatovice nad Labem.
19. Žalované argumentuje § 25 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „správní řád“): *„Jde-li o řízení, ve kterém se veřejnou vyhláškou doručuje ve správních obvodech několika obcí, správní orgán, který písemnost doručuje, ji nejpozději v den vyvěšení zašle též příslušným obecním úřadům, které jsou povinny písemnost bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách na dobu nejméně 15 dnů. Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje. Jinak platí ustanovení odstavce 2 obdobně.“*
20. K předmětné situaci se vyjádřil i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 4. 9. 2015 č. j. 8 As 174/2014-30³) dovodil, že rozhodné pro počítání lhůt je vyvěšení na úřední desce příslušného stavebního úřadu, nikoli na úřední desce dotčených obcí [stanoví-li tak zákon, v nyní posuzované věci § 9c odst. 3 písm. a) zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o EIA“)].
21. Tímto dnem (vyvěšení na úřední desce DESÚ) je 11. 9. 2024.
22. Podle § 9c odst. 3 písm. a) zákona o EIA pokud se podáním písemného oznámení přihlásí správnímu orgánu, který navazující řízení vede, do 30 dnů ode dne zveřejnění informací podle § 9b odst. 1, stává se účastníkem navazujícího řízení též dotčený územní samosprávný celek.
23. Podle § 9b odst. 1 zákona o EIA správní orgán příslušný k vedení navazujícího řízení zveřejňuje postupem podle § 25 správního řádu spolu s oznámením o zahájení řízení
- a) žádost spolu s upozorněním, že se jedná o záměr podléhající posouzení vlivů na životní prostředí, případně záměr podléhající posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky, spolu s informací, kde lze nahlédnout do příslušné dokumentace pro navazující řízení,
 - b) informace o předmětu a povaze rozhodnutí, které má být v navazujícím řízení vydáno,
 - c) informace o tom, kde se lze seznámit s dokumenty pořizovanými v průběhu posuzování, které se zveřejňují podle § 16,
 - d) informace o podmínkách zapojení veřejnosti do řízení podle § 9c odst. 1 a podle zvláštních právních předpisů, kterými se rozumí především informace o místě a čase konání případného veřejného ústního jednání, o lhůtě pro uplatnění připomínek veřejnosti k záměru a o případných důsledcích zmeškání takové lhůty, informace o tom, zda a případně v jaké lhůtě může veřejnost nahlížet do podkladů rozhodnutí, o dotčených orgánech a informace o možnostech dotčené veřejnosti účastnit se navazujícího řízení podle § 9c odst. 3 a 4.

Informace se považuje za zveřejněnou vyvěšením na úřední desce správního orgánu, který navazující řízení vede. Informace musí být vyvěšena po dobu 30 dnů.

24. Jak z judikatury, tak z výslovného znění zákona, plyne, že – bez ohledu na jiná povinná zveřejnění – je pro počítání lhůty k uplatnění účastenství obce (územně samosprávného celku) rozhodné zveřejnění na úřední desce DESÚ, tj. 11. 9. 2024.
25. Posledním dnem pro uplatnění účastenství podle § 9c odst. 3 zákona o EIA tudíž byl 30. den od zveřejnění informací podle § 9b odst. 1 zákona o EIA, tj. den 11. 10. 2024 (pátek, který byl pracovním dnem). Uplatnila-li tedy žalobkyně své účastenství až 9. 12. 2024, lze verifikovat závěr žalovaného, že její účastenství odvozované z § 9c odst. 3 písm. a) zákona o EIA bylo uplatněno opožděně.
26. Ani žalobní bod c) tedy neshledal krajský soud důvodným.

E.

27. Žaloba jako celek přesto důvodná je.

F.

K žalobnímu bodu d)

28. Žalobkyně namítá, že nebylo zohledněno její účastenství jako „souseda“ podle § 94k písm. e) středního stavebního zákona.
29. Podle § 94k písm. e) středního stavebního zákona účastníkem společného územního a stavebního řízení je osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
30. Žalované k tomuto v napadených rozhodnutích uvádí, že žalobkyně netvrdí dotčení svých práv a povinností, na základě kterých by jí bylo lze přiznat status účastníka řízení. Podle žalované žalobkyně nedoložila žádné skutečnosti, které by zakládaly její účastenství na základě § 94k písm. e) středního stavebního zákona.
31. Tento závěr podle krajského soudu tkví v nepochopení institutu účastenství v řízení o společném povolení územního a stavebního záměru.
32. Účastníkem řízení je totiž podle subsidiárně použitelného § 28 odst. 1 věty první správního řádu „i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak“.
33. Uvedené ustanovení jasně stanoví, že je odpovědností správního orgánu – nikoli účastníka řízení – mít po celou dobu řízení jasný přehled o okruhu účastníků řízení z pohledu všech možností zakládajících jejich (případné) účastenství. Těm, kdo podmínky účastenství splňují, je třeba přiznat postavení účastníka řízení (ex offio), ať je důvod jejich účastenství jakýkoli.
34. Tento závěr byl přijat Nejvyšším správním soudem jako nejvyšší autoritou výkladu správního práva v rozsudku ze dne 28. 4. 2004 č. j. 6 A 31/2001-91, Sb. NSS č. 683/2005³⁾. Tento závěr byl sice přijat na půdorysu starého stavebního zákona, avšak k tomu, že ani přijetím středního stavebního zákona nedošlo k obsahové změně posuzování účastenství, byl tento závěr přejat správními soudy i pro střední stavební zákon²⁾.

²⁾ srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 2. 2010 č. j. 22 Ca 120/2005-60³⁾
rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 11. 2011 č. j. 30 A 3/2011-64³⁾

- ze dne 27. 9. 2016 č. j. 30 A 116/2015-34³⁾)

rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2017 č. j. 9 A 290/2014-44³⁾

ze dne 5. 9. 2017 č. j. 6 A 121/2014-47³⁾)

ze dne 14. 8. 2018 č. j. 6 A 183/2017-35³⁾)

ze dne 8. 6. 2020 č. j. 3 A 4/2016-35³⁾)

ze dne 1. 11. 2026 č. j. 11 A 20/2015-37³⁾)

rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 20. 2. 2019 č. j. 29 A 227/2017-77³⁾

ze dne 29. 7. 2020 č. j. 31 A 84/2019-105³⁾)

ze dne 18. 2. 2021 č. j. 30 A 4/2019-46³⁾)

rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 9. 2021 č. j. 31 A 12/2021-68³⁾

rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 12. 2024 č. j. 61 A 41/2023-37³⁾

rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 17. 4. 2024 č. j. 54 A 10/2022-73³⁾)

³⁾ dostupné na www.nssoud.cz

zrušil a věci podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bezpochyby žalované vypořádá účastenství žalobkyně z pohledu § 94k písm. e) středního stavebního zákona.

G.

42. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně byla v řízení procesně úspěšná a vzniklo jí tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně tvoří zaplacené soudní poplatky z žalob v celkové výši 6 000 Kč (soudní poplatek z návrhu na přiznání odkladného účinku soud neshledal účelně vynaloženým nákladem, když odkladný účinek nebyl žalobám přiznán usnesením ze dne 22. 1. 2026 č. j. 39 A 14/2015-26). Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinné dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 12. března 2026

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu